

10. gr.

Fulltrúaráðið getur samþykkt að gefa nýjum félögum kost á að gerast aðilar að sjálfseignarstofnuninni og tilnefna fulltrúa í fulltrúaráð hennar ef $\frac{2}{3}$ fulltrúaráðsmanna samþykkja það.

Hætti einhver stofnenda störfum (félag lagt niður), fækkar fulltrúaráðsmönnum að sama skapi þegar kjörtímabili lýkur.

Verði félög þau, sem aðild eiga að sjálfseignarstofnuninni þrjú eða færri, eða félögum fækkar svo vegna ákvörðunar þeirra um að hætta afskiptum af sjálfseignarstofnuninni, fellur fulltrúaráð niður, en stjórnin endurnýjar sig sjálf, þannig að 4 stjórnarmenn velja fimmta mann í stjórn með sér.

Verði aðeins einn aðalmaður eftir í stjórn, taka varamenn þátt í vali nýrra aðalmanna í stjórn.

11. gr.

Skipulagsskrá þessari getur fulltrúaráð ekki breytt, nema með $\frac{2}{3}$ atkvæða allra fulltrúaráðsmanna, en þó því aðeins að Stjórnarráð Íslands (það ráðuneyti sem fer með staðfestingar skipulagsskráa) staðfesti þær.

Ef fulltrúaráðið hefur lagt niður samkvæmt ákvæðum 10. gr. kemur stjórn félagsins í stað þess varðandi þau málefni, sem 1. mgr. þessarar greinar fjallar um.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu.

I. KAFLI

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Vestur-Ísafjarðarsýsla er eitt fjallskilaumdæmi og skiptist í fjallskiladeildir eftir hreppum.

2. gr.

Sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur á hendi yfirstjórn allra fjallskilamála innan takmarka sýslunnar. Sýslunefnd sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda út af fjallskilamálum.

Allar kærur og kröfur á hendur hreppsnefndum og hreppstjórum varðandi fjallskilamál heyra undir sýslunefnd. Ennfremur geta einstakir aðilar lagt slík mál undir úrskurð sýslunefndar.

3. gr.

Hreppsnefndir hafa á hendi stjórn og framkvæmdir í fjallskilamálum hver í sínum hreppi eða í samlögum ef svo hagar til. Hreppsnefndir geta tekið nánari ákvarðanir um fjallskil í einstökum atriðum hver á sínu fjallskilasvæði, enda brjóti ákvarðanir hreppsnefndar eigi í bága við reglugerð þessa.

4. gr.

Land, sem fjallskilaframkvæmd undir umsjón hreppsnefndar tekur til, eru beitolönd þau, sem nytjuð eru sem sumarhagar fyrir sauðfé.

II. KAFLI

Um mörk og markaskrár.

5. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur að hafa glöggt eyrnamark á fé sínu eða annað ótvírætt einkenni. Séu notaðar eyrnaplötur, ber að skrá á þær númerstölu bæjar og hrepps eins og segir í reglugerð um litarmerkingu sauðfjár.

6. gr.

Heimilt er sýslunefnd að skipa svo fyrir, að sauðfé veturgamalt og eldra sé merkt brennimarki sýslu, hrepps og bæjar á vinstra horn, en á plötu í vinstra eyra, ef kindin er kollótt.

7. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá sýslunnar svo sem lög mæla fyrir og skal útsendingu hennar lokið fyrir 30. ágúst það ár sem skráin kemur út.

Hreppsnefndir annast söfnun marka hver í sínum hreppi og skal henni lokið fyrir 1. janúar þess árs.

Hverjum fjáreiganda er skylt að koma mörkum sínum í markaskrá gegn ákveðnu gjaldi.

8. gr.

Sýslunefnd ræður markavörð er sér um mörk í sýslunni og útgáfu markaskrár. Skal hann gæta þess við upptöku nýrra marka að ekki sé sammerkt innan sýslu, né utan hennar svo að bagi sé að og hafa um þetta samráð við aðra markaverði á Vestfjörðum.

9. gr.

Heimilt er að nota eftirtalin mörk: Biti, blaðstýft, boðbúdur, bragð, fjöður, gagnbitað, gagnfjandrað, gagnhangfjandrað, gagnhófað, gagnstigað, geirstýft, hamrað, hangfjöður, hálf taf, heilhamrað, heilrifað, hófur, hvatrífað, hvatt, lögg, miðhlutað, oddfjandrað, sneitt, sneiðrífað, stig, stúfrifað, stýft, stýft hálf taf, sýlhamrað, sýlt, tvíbitað, tvífjandrað, tvístigað, tvístýft, vaglskora.

10. gr.

Nú flyst maður inn í sýsluna og skal hann þá tilkynna markaverði sýslunnar mark sitt og fá samþykki hans.

Vanræki nokkur fjáreigandi að láta prenta mark sitt í markaskrá sýslunnar má hann búast við að með fé hans verði farið sem óskilafé.

11. gr.

Brennimörk og plötumerki hreppanna eru þessi:
Auðkúluhreppur VÍ 1, Þingeyrarhreppur VÍ 2, Mýrahreppu VÍ 3, Mosvallahreppur VÍ 4, Flateyrarhreppur VÍ 5, Suðureyrarhreppur VÍ 6.

III. KAFLI

Um fjallskil o. fl.

12. gr.

Fjallskilaskyldur er hver fjáreigandi, og leggur hann til fjallskila á þann hátt, sem hreppsnefnd ákveður. Skyldur er húsbóndi að inna af hendi fjallskil fyrir heimamenn sína og aðra, sem eiga hjá honum fjallskilaskyldan fénað. Fyrir sauðlausar jarðir skal gera fjallskil eftir ákvörðun hreppsnefndar.

13. gr.

Allri skylduvinnu og öðrum kostnaði við fjallskil skal hreppsnefnd jafna niður á fénaðareigendur eftir fjártölu- og jarðeignum. Þyki einhverjum sér gerð of mikil fjallskil, skal hann bera fram skriflega kvörtun við oddvita fyrir 20. október.

14. gr.

Niðurrjöfnun samkvæmt 7. grein skal birta fjáreigendum nokkru fyrir leitir. Skal þar taka fram, hvað hver og einn á að leggja til, tilnefndir leitarstjórar og skýrt frá tilhögun leita.

15. gr.

Hreppsnefnd skipar svo marga leitarstjóra, sem henni þykir hæfa, og ákveður svæði hvers þeirra. Hver leitarstjóri kveður með nægum fyrirvara gangnamenn sína saman á ákveðinn stað að morgni gangnadagsins. Skipar hann svo fyrir, hvar hver skuli ganga og hvernig göngum í heild verði hagað. Hafi leitarstjóra verið falið að senda menn af sínum flokki til að fara í utansveitarréttir, tiltekur hann þá í tæka tíð.

16. gr.

Leitarstjórar sjá til þess, svo sem unnt er, að hver gangnamaður leysi hlutverk sitt vel af hendi. Þeir líta eftir því, að gangnamenn séu fullgildir og vel útbúnir. Skulu gangnamenn allir skyldir að hlýða forsögn leitarstjóra.

17. gr.

Reglulegar leitir skulu vera tvennar á hverju hausti, fyrst mánudaginn í 22. viku sumars og auk þess eftirleit, þegar hreppsnefnd ákveður. Breyta má þessu, ef það reynist nauðsynlegt vegna hagsmuna meiri hluta fjáreigenda. Breytingar á fyrirkomulagi leita skal tilkynna aðliggjandi fjallskiladeildum.

18. gr.

Hver bóndi er skyldur að hirða fé, er finnst í heimalöndum eftir að almennum fjallskilum er lokið og greiða fyrir því, að það komist til réttra eigenda.

IV. KAFLI**Um réttir.**

19. gr.

Hreppsnefndir ákveða hver í sínum hreppi, hvar réttir skulu vera og hvaða lönd skulu ganga til hvernar réttar. Þær geta leyft að fé úr heimalandi einstakra jarða sé rekið þar inn. Aðkomufé skal síðan flutt til næstu réttar.

20. gr.

Hreppsnefnd skipar einn réttarbónda við hverja rétt, og má réttarstjórnin teljast með fjallskilum. Réttarbóndi stjórnar fjárdrætti og leggur áherslu á að fljótt gangi og skipulega. Hann gætir þess, að misdráttur eigi sér ekki stað. Enginn má hleypa út úr dilk fyrir en réttarbóndi leyfir og búið er að athuga féð. Kvatt getur hann menn sér til aðstoðar og eftirlits.

21. gr.

Réttarbóndi sér um að mæður helgi sér ómerkinga eftir því, sem kostur er, og má enginn marka kind á rétt nema með leyfi réttarbónda.

22. gr.

Réttarbóndi sér um að úrtíningur sér rekinn eða fluttur eða geymdur, eftir því sem hreppsnefnd hefur ákveðið. Úrtíningur telst það fé, sem ekki á heima á svæði því, sem smalað er til réttarinnar.

23. gr.

Skylt er hverjum þeim, sem á kind í réttum, að vera þar staddur til að hirða fé sitt eða fá annan til þess.

V. KAFLI

Önnur atriði.

24. gr.

Um smalanir að vori skulu fjáreigendur vera frjálssir. Hreppsnefnd er þó skylt að samræma vorsmölun ef meiri hluti fjáreigenda á samliggjandi smölunarsvæði óskar eftir því.

25. gr.

Að öðru leyti en greint er í reglugerð þessari fer um fjallskilamálefni eftir því sem segir í lögum um afréttamálefni, fjallskil o. fl., einnig í lögum um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, svo og reglugerð samkvæmt þeim lögum.

26. gr.

Brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar varða sektum frá kr. 5000–50000 sem renni í sveitarsjóð. Með mál út af þeim brotum skal farið með sem almenn lögreglumál.

27. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi felld fjallskilareglugerð fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu.

28. gr.

Fjallskilareglugerð þessi er fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu.

Fjallskilareglugerð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 28, 29. mars 1961 og 3. gr. laga um afréttarmálefni, fjallskil o. fl. nr. 42, 12. maí 1969 og breytingar á þeim lögum nr. 43/1976, til þess að öðlast gildi frá og með 15. sept. 1983, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 13. september 1983.

Jón Helgason.

Haukur Jörundarson.

AUGLÝSING**um staðfestingu á breytingu á aðalskipulagi Reykjavíkur.**

Hinn 7. september 1983 hefur Skipulagsstjórn ríkisins staðfest þá breytingu á aðalskipulagi Reykjavíkur að reitur sem afmarkast af lóðum við Fálkagötu, Tómasarhaga og Arnargötu og sýndur er í gildandi aðalskipulagi sem útivistarsvæði verði framvegis ætlaður að hluta til íbúðar.

Félagsmálaráðuneytið, 15. september 1983.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.